

31 CHURCH ST, SCHOMBERG, ON LOG 1T0

PREOT PAROH MARIUS BUJOR

TEL: 416-835-1223

EMAIL: PREOT@BISERICASFANTULILIE.COM

WWW.BISERICASFILIE.COM

RUSALIILE, ISTORIE, PREZENT ȘI VEȘNICIE

PROGRAM LITURGIC IUNIE

1 L (+) Sfânta Treime – Nu avem slujba

7 D Duminica intai dupa Rusalii (a Tuturor Sfintilor) (Lasatul secului pentru Postul Sf.Ap.Petru si Pavel) - 9:30 Utrenia, 10:30 Sf Liturghie

8 L - Inceputul Postului Sf. Ap. Petru si Pavel. (P,U,V)

14 D Duminica a 2-a dupa Rusalii (a Sfiniilor Români si Americani), (Chemarea primilor Apostolilor), (Lumina faptelor bune si marturisirea lui Hristos) (P,U,V) - 9:30 Utrenia, 10:30 Sf Liturghie

21 D Duminica a 3-a dupa Rusalii (a Sfintilor Athoniti), (Despre grijile vietii) (P,U,V) - 9:30 Utrenia, 10:30 Sf Liturghie

24 M (+) Nasterea Sf. Proroc Ioan Botezatorul (P, U, V) – Nu avem slujba

28 D Aducerea moastelor Sf. Mc. doctori fara de arginti Chir si Ioan, (Vindecarea slugii sutasului) (P,U,V) - 9:30 Utrenia, 10:30 Sf Liturghie

29 L (+) Sf. Ap. Petru si Pavel – Nu avem slujba

Rusaliile alături de Sfintele Paști sunt cele mai vechi sărbători creștine, fiind prăznuite încă din vremea Sfinților Apostoli. Istoria Bisericii creștine își are începutul la Rusalii, când după Pogorârea Sfântului Duh s-a constituit prima comunitate creștină în Ierusalim. Apoi ucenicii Domnului au mers în toată lumea și au propovăduit Evanghelia.

Despre această sărbătoare aflăm din lucrarea Constituțiile Apostolice și de la scriitori creștini din primele veacuri: Sfântul Irineu, Sfântul Epifanie, Tertulian și Origen. Este menționată și de canonul 43 al Sinodului din Elvira de la începutul secolului al 4-lea. La Sinodul I Ecumenic de la Niceea din anul 325, în canoanele date de cei 318 Părinți prezenți, se vorbește și de sărbătoarea Rusaliilor. Pelerina Egeria în secolul al 4-lea descrie modul în care era celebrat la Ierusalim acest praznic împărătesc.

Părintele profesor Ene Braniște în Liturgica Generală arată că până către sfârșitul secolului al 4-lea și începutul secolului al 5-lea, Cincizecimea sau Rusaliile reprezentau o dublă sărbătoare: a Înălțării Domnului și a Pogorârii Sfântului Duh, așa cum o descrie, încă din prima jumătate a secolului al 4-lea, Eusebiu al Cezareei. După aceea, praznicul Înălțării Domnului a fost fixat în ziua a 40-a după Paști, iar Rusaliile (Cincizecimea) rămânând numai ca sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt. Acest lucru s-a întâmplat undeva în jurul anului 400.

**CE FACEM CU RAMURILE DE TEI
BINECUVÂNTATE LA RUSALII, DUPĂ CE SE
USUCĂ?**

Tot marele nostru liturgist explică și denumirile acestei sărbători: „Rusaliile (din italicul rosalia, care însemna la romani sărbătoarea trandafirilor - rosa, - ae) - în creștinism e Duminica Cincizecimii (lat. Dominica Pentecostes; gr. Η πεντηκοστή ημέρα - I Pentikosti Imera; slv. Piatidesiatnița) sau Pogorârea Sfântului Duh, numită și Duminica Mare. Se numește Cincizecime pentru că se sărbătorește la 50 de zile de la Învierea Domnului și pentru că atunci sărbătoreau și evreii praznicul Cincizecimii. Se numește Pogorârea Sfântului Duh pentru că în această zi S-a pogorât Duhul Sfânt sub forma limbilor de foc (lumină mare) asupra Sfinților Apostoli, care din acea zi au început propovăduirea Evangheliei în lume...”

Sărbătoarea Rusaliilor este încadrată între praznicile împărătești ale Bisericii Ortodoxe, adică face parte din cele mai importante sărbători din timpul unui an. Praznicele împărătești sunt închinare preamării lui Dumnezeu sau uneia din Persoanele Sfintei Treimi, majoritatea fiind dedicate Mântuitorului Iisus Hristos.

Pentru creștinul ortodox sărbătoarea Rusaliilor este ziua când începe istoria Bisericii din care face parte prin Botez.

Episcopul Vasile Coman vede „Rusaliile ca sărbătoarea fără de sfârșit”, deoarece „Duhul Sfânt lucrează în Biserică prin dumnezeieștile slujbe săvârșite de urmașii Apostolilor...”. De aceea, noi care am primit prin Botez harul Duhului Sfânt mărturisim prin cuvintele imnografului inspirat: „Văzut-am Lumina cea adevărată, primit-am Duhul Cel ceresc, aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne; că Aceasta ne-a mântuit pe noi”.

(Articol preluat din Ziarul Lumina)

Taina dumnezeieștii Treimi și trăirea ei în viața creștină o avem manifestată în toată plinătatea la sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt, în Duminica Cincizecimii. Importanța acestei sărbători a dus la numirea ei în popor drept Duminica Mare. Săvârșirea dumnezeieștii Liturghii, continuată de Vecernia plecării genunchilor reprezintă centrul sărbătorii, chiar dacă astăzi sursele mediatice pun accentul pe binecuvântarea și împărțirea ramurilor verzi de tei sau nuc.

La finalul celor șapte rugăciuni, cu un puternic mesaj teologic, urmează rânduială de binecuvântare a ramurilor verzi. Acestea sunt aduse în fața Sfințelor Uși, acolo unde preotul le stropește cu aghiasmă mică, rostind: „Se binecuvântează ramurile acestea cu harul Preasfântului Duh și prin stropire cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!”.

Ramurile de tei sunt împărțite credincioșilor de către slujitorii Bisericii. Acestea se iau acasă ca semn de binecuvântare și se așează la porți, la ușile de la intrare și chiar la icoane. Simbol al limbilor de foc – semn al pogorârii Duhului Sfânt peste Sfinții Apostoli, au fost privite de către creștini drept semn al binecuvântării lui Dumnezeu. Din acest motiv a existat o grijă aparte pentru ramurile de tei binecuvântate la biserică în duminica Pogorârii Duhului Sfânt.

În cele mai multe zone din țară, ele sunt păstrate la icoane până la odovania sărbătorii, adică până în sâmbăta de dinaintea Duminicii Tuturor Sfinților, deși există practici ca ele să fie păstrate un an întreg.

Deși nu este reglementat canonic, atunci când se usucă, ramurile pot fi arse într-un loc curat ori îngropate, pentru a se „reîntoarce” în natură. Având în vedere această corectă practică, este bine ca ramurile să nu fie aruncate la gunoi sau în alt loc, la întâmplare – pentru a nu nesocoti binecuvântarea lui Dumnezeu care a venit asupra lor, prin rugăciunea pe care preotul a rostit-o în Duminica Pogorârii Duhului Sfânt.

(Doxologia.ro)